

வானத்தின் மத்தியில்

பிரசங்க மேடை

[14:6-13]

ஆண்டுகளினூடே, நான் பல்வேறு வகைப்பட்ட இடங்களில் பிரசங்கித்துள்ளேன்: சபைக் கட்டிடங்கள், இல்லங்கள், வியாபார ஸ்தலங்கள், பந்து விளையாட்டு மைதானம், திறந்த வெளியில், கப்பல் தளத்தின் மீது. இருப்பினும், நான் வானத்தில் தொங்கிக்கொண்டு ஒருக்காலும் பிரசங்கித்தது இல்லை. 14:6-13ன் தரிசனத்தில் யோவான், மூன்று தூதர்கள் ஒவ்வொருவரும் தேவனுடத்தில் இருந்து ஒரு விசேஷித்த செய்தியுடன் ஆகாயத்தில் பறப்பதைக் கண்டார்.

ஆட்டுக்குட்டியானவரின் விரோதிகள் பற்றிய அறிமுகம், தேவகோபத்தின் ஏழு கலசங்கள் ஊற்றப்படுதல் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் விசேஷித்த தரிசனங்களின் பகுதியாக இந்தத் தூதர்கள் விளங்குகின்றனர். 14ம் அதிகாரத்தின் மற்ற தரிசனங்களைப்போலவே, பயங்கரமான சோதனைகளை எதிர்கொண்டு இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆறுதலைக் கொண்டு வருதல் என்பதே இந்த மூன்று தூதர்களின் நோக்கமாயிருந்தது.¹

நான் பிரசங்கிக்கையில் சிறுதுயில் கொள்ளும் மனிதர்கள் அறியப்பட்டுள்ளனர், ஆனால் வானத்தின் மத்தியில் உள்ள பிரசங்க மேடையில் இருந்து வரும் பிரசங்கத்தின்போது தூங்குவதை நான் பரிந்துரைக்க மாட்டேன்.²

நற்செய்தி (14:6, 7)

நமது வசனப்பகுதி, “பின்பு, வேறொரு தூதன் வானத்தின் மத்தியிலே பறக்கக்கண்டேன்” என்று தொடங்குகிறது (வசனம் 6அ). (“வானத்தின் மத்தியில் பறக்கும் தூதன்” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.) 8:13ன் தூதனைப் போலவே, இந்தத் தூதனும், அனைவரும் காணும்படி “வானத்தின் மத்தியிலே பறந்து கொண்டிருந்தான்.” “வேறொரு” என்ற வார்த்தையில் விசேஷித்த முக்கியத்துவம் எதுவும் இல்லை;³ இது ஊழியத்திற்கு அழைக்கப்பட்ட தேவனுடைய செய்தியாளர்களில் ஒருவர் என்றும் அர்த்தப்படுகிறது.

இந்தத் தூதன், அறிவிக்கத்தக்கதாக “(an⁴) நித்திய சவிசேஷத்தை”⁵ கொண்டிருந்தார் (வசனம் 6இ). வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் இந்த ஒரு

இடத்தில் மாத்திரமே சவிசேஷம் என்ற வார்த்தை உள்ளது.⁶ சில எழுத்தாளர்கள், இந்த சவிசேஷத்தை, புதிய ஏற்பாட்டின் வேறிடங்களில் நாம் வாசிக்கும் சவிசேஷம் என்பதில் இருந்து வேறுபடுத்த முயற்சி செய்கின்றனர், ஆனால் வேறொரு சவிசேஷம் உள்ளது என்று நம்புவதற்குக் காரணம் எதுவும் இருப்பதில்லை.⁷ மையர் பேர்ல்மென் என்பவர் வலியுறுத்தியபடி, “ஒரே ஒரு சவிசேஷம்தான் உள்ளது.”⁸ J. W. இராபர்ட் என்பவர் பின்வருமாறு எழுதினார்,

[வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 14ன்] நித்திய சவிசேஷம் என்பது, ஏதோ ஒரு புதிய சவிசேஷமாகவோ அல்லது பிற்காலத்திய வெளிப் பாடாகவோ இருப்பதில்லை.⁹ இது ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நான்காயிரம் பேர் பெற்றுக்கொண்டிருந்ததும், எல்லா மனிதர்களுக்கும் பிரசங்கிக்கப்படவேண்டியதுமான (லூக்கா 24:47), கிறிஸ்துவின் மரணம் (அடக்கம்) உயிர்த்தெழுதல் என்ற அதே சவிசேஷமாகவே (1 கொரிந்தியர் 15:1-4) இருந்தது.¹⁰

சவிசேஷம் என்பது தேவனுடைய நித்திய திட்டத்தின் அங்கமாய் இருந்த காரணத்தால் (எபேசியர் 3:8-11). அது “நித்தியமானது” என்று அழைக்கப்பட்டது. “தேவனுடைய சவிசேஷம் என்பது ஒரு பிந்திய சிந்தனையாயிருப்பதில்லை, அது வரலாற்றின் நீண்ட நிகழ்ச்சியில் ஒட்டப் பட்ட ஒரு பின் எழுத்தாக இருப்பது இல்லை.”¹¹

தூதனின் நற்செய்தியானது “பூமியில் வாசம்பண்ணுகிற” உலக விஷயங்களில் தங்கள் இருதயங்களை மையப்படுத்தியிருந்த மக்களுக்கான தாக இருந்தது (வசனம் 6ஆ). அவர்கள் கடந்த காலத்தில் தேவனுடைய அன்பின் ஏற்பாடுகளைப் புறக்கணித்திருந்தனர், ஆனால் கர்த்தர் அவர்களுக்கு இன்னொரு வாய்ப்பை நீட்டித்தார். அவ்வாறு செய்ததில் தேவன், பட்சபாதம் எதையும் நடத்தவில்லை: தூதனின் வார்த்தைகள் “சகல ஜாதிகளுக்கும், கோத்திரத்தாருக்கும், ஜனக்கூட்டத்தாருக்கும் அறிவிக்கத் தக்கதாக” இருந்தன (வசனம் 6இ).¹²

பூமியில் குடியிருப்பவர்களுக்கு, “மிகுந்த சத்தமிட்டு”¹³ பேசியதில் தூதன் முதலில், “தேவனுக்குப் பயந்து, அவரை மகிமைப்படுத்துங்கள்” என்று கட்டளையிட்டார் (வசனம் 7அ). ஞானவானான மனிதர், “காரியத்தின் கடைத்தொகையைக் கேட்போமாக, தேவனுக்குப் பயந்து, அவர் கற்பனைகளைக் கைக்கொள், ...” என்று கூறினார் (பிரசங்கி 12:13). சொசாருக்குப் பயந்து அவனை மகிமைப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, மக்கள் தேவனுக்குப் பயந்து அவருக்கே மகிமை செலுத்த வேண்டியதாயிருந்தது.

ஓவ்வொருவரும், “வானத்தையும் பூமியையும் சமுத்திரத்தையும் நீரூற்றுகளையும் உண்டாக்கினவரையே தொழுதுகொள்ளுங்கள்”¹⁴ என்றும் தூதன் கூறினார் (வசனம் 7இ). மகா விஷயங்களைப் பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்த ஒருவனுடைய சொரூபத்தை ஆராதிப்பதற்குப் பதில், ஓவ்வொருவரும் உண்மையிலேயே மகா விஷயங்களைச் செய்திருந்த தேவனையே ஆராதிப்பது அவசியமாயிருந்தது.

“ஒரு நிமிடம் பொறுங்கள்!” என்று யாரேனும் ஒருவர் மறுப்பு

ரைக்கலாம். “நீங்கள் 7ம் வசனத்தின் மையப்பகுதியைத் தாண்டி வந்து விட்டீர்கள்: தூதன், ‘அவர் நியாயத்தீர்ப்புக்கொடுக்கும் வேளை¹⁵ வந்தது’ [வசனம் 7ஆ] என்ற காரணத்தினால் பூமியில் குடியிருப்பவர்கள் உண்மையான தேவனுக்குப் பயந்து அவரை மகிமைப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறினார். இவ்வசனப்பகுதியானது, தூதன் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதாகக் கூறுகிறது, ஆனால் ‘நியாயத்தீர்ப்பு’ என்பதற்கான குறிப்பானது எனக்கு நற்செய்தி போன்று ஒலிப்பதில்லையே!”

சிலர் நற்செய்சியைப் பற்றித் தவறாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். அவர்களுக்கு, அது சிலுவையைக் கொண்டு தொடங்கி முடிவதாக, தேவனுடைய அன்பைப் பற்றி மாத்திரம் பேசுவதாக உள்ளது. கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவையே சவிசேஷத்தின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியாக உள்ளன என்பது உண்மையே (1 கொரிந்தியர் 15:1-4), ஆனால் சவிசேஷத்தில், அழகிய அந்தப் “பழைய வரலாற்றைக்”க் காட்டிலும் அதிகமானவைகள் உள்ளன. வசனத்தைப் போலவே, சவிசேஷமும் இருபுறமும் சுருக்குள்ள எந்தப் பட்டயத்திலும் அதிகக் கருக்கானதாக உள்ளது (எபிரெயர் 4:12); அது தேவனுடைய அன்பைப் பற்றி மட்டுமல்ல, ஆனால் அவரது நியாயத்தை/நீதியைப் பற்றியும் பேசுகிறது. நற்செய்தியில், ஒருவர் சவிசேஷத்தைப் புறக்கணித்தால், விளைவுகள் அழிவுக்குரியவைகளாக இருக்கும் என்ற கவலைக்குரிய செய்தியும் பொதிந்துள்ளது.¹⁶

இயேசு, “நானே அவர் என்று நீங்கள் விசுவாசியாவிட்டால், உங்கள் பாவங்களிலே சாவீர்கள்” (யோவான் 8:24) என்றும், “நான் போகிற இடத்துக்கு வர உங்களால் கூடாது” (யோவான் 8:21) என்றும் கூறினார். மீண்டும், அவர், “நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால் எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப்போவீர்கள்” (லூக்கா 13:3) என்றும் கூறினார். பிரதான கட்டளையைக் கொடுத்ததில் அவர், “விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்; விசுவாசியாதவனோ ஆக்கினைக் குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்” (மாற்கு 16:16) என்று கூறினார். யோவான், அன்பின் அப்போஸ்தலர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார், ஆனால் அவரும் கூட, “குமாரனை விசுவாசியாதவனோ ஜீவனைக் காண்பதில்லை, தேவனுடைய கோபம் அவன்மேல் நிலைநிற்கும்” என்று போதித்தார் (யோவான் 3:36).

தாமஸ் தொர்ரென்ஸ் என்பவர், “இது நாம், சவிசேஷத்தில் மறக்கத் தலைப்படும் ஒரு அம்சமாக உள்ளது ... இது சிலுவையின் நிழலான பகுதியாக உள்ளது”¹⁷ என்று கூறினார். H. L. எல்லிஸன் என்பவர், “தேவனுடைய நித்திய இராஜீகத்துவத்தைப் புறக்கணிக்கிறதான, சிலுவையைப் பற்றி பிரசங்கித்தல் எதுவும் எப்போதுமே சவிசேஷத்தைவிடச் சற்றுக் குறைவானதாகவே உள்ளது”¹⁸ என்று எழுதினார்.

இருந்தபோதிலும், தூதனுடைய வார்த்தைகள் பல கருத்துக்களில் “நற்செய்தி” என்றே தகுதிப்படுகின்றன. அவரது வார்த்தைகள், தேவனிடத்தில் திரும்புவதற்கு இன்னொரு வாய்ப்பை அறிவித்ததினால், அவைகள் பூமியின் குடிகளுக்கு நற்செய்தியாக இருந்தன. அவைகள்,

தேவனுடைய நோக்கங்கள் தடைசெய்யப்படமாட்டா, தடைசெய்யப்பட முடியாது என்பதற்கு உறுதிப்பாடாக இருந்ததினால், அவைகள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு நற்செய்தியாக இருந்தன. இதை ஒரு எழுத்தாளர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

உலகத்தில் தேவனுடைய நோக்கங்கள் தோல்வியடையச் செய்யப்பட முடியாது என்று அறிதல் நற்செய்தியாக உள்ளது; தேவன் தமது நீதிமாண்களை பாவம் நிறைந்த மக்களின் கீழ் முடிவற்ற வகையில் மிதிபட அனுமதிக்கமாட்டார் என்பது நற்செய்தியாக உள்ளது. எனவே, பாவிக்கள் அழிவார்கள் என்பதில் அல்ல, ஆனால் நீதிமாண்கள் வெற்றியடைவார்கள் என்பதிலேயே அக மகிழ்வு உள்ளது. தேவனுடைய கோபமானது அவரது அன்பைப் போலவே பரிசுத்தமானது, மற்றும் அவர்களை எதிர்ப்பவர்கள் வெற்றியடைய மாட்டார்கள் என்பவற்றைப் பரிசுத்தவாண்களும் பாவிக்களும் அறிவது அவசியமாக உள்ளது என்பதை நாம் ஒருக்காலும் மறக்கக்கூடாது.¹⁹

மோசமான செய்தி (14:8)

வானத்தின் மத்தியிலே இருந்த பிரசங்க மேடையில் இருந்து முதல் செய்தியாளர் அகன்று செல்லுகையில், இரண்டாவது பேச்சாளர் ஒருவர் அவரிடத்தை எடுத்துக்கொண்டார்: “வேறொரு தூதன் பின்சென்று, பாபிலோன் மகா நகரம், விழுந்தது! விழுந்தது!²⁰ ...” என்று கூறினார் (வசனம் 8அ). (“வானத்தின் மத்தியில் பறக்கும் தூதன்” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.) உலகரீதியான பாபிலோனின் வீழ்ச்சியைப் பற்றி முன்னுரைப்பதற்கு ஏசாயா இந்த வார்த்தைகளை எழுதி இருந்தார் (ஏசாயா 21:9); அவற்றை இவ்விடத்தில் தூதன், ஆவிக்குரிய பாபிலோனின் வீழ்ச்சியைப் பற்றி முன்னுரைப்பதற்குப் பயன்படுத்தினார்.

இது மகாபாபிலோன் பற்றிய முதலாவது குறிப்பிடுதலாக உள்ளது. இது 17 மற்றும் 18ம் அதிகாரங்களில் சித்தரிக்கப்படும். 17ம் அதிகாரத்தில் இது மிருகத்தின் மீது கால்களைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு அமர்ந்திருந்த அழகிய ஆனால் வெட்கமற்ற ஒரு பெண்ணாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது (வசனம் 3); இவள் அசுரத்தனமான மிருகங்களுடன் கூட்டாயிருந்தாள் என்பது தெளிவு. இவளது நெற்றியில் பின்வரும் பெயர் எழுதப்பட்டிருந்தது: “மகா பாபிலோன், வேசிகளுக்கும் பூமியிலுள்ள அருவருப்பு களுக்கும் தாய்” (வசனம் 5). (“மகா பாபிலோன், வேசிகளுக்கும் பூமியிலுள்ள அருவருப்பு களுக்கும் தாய்” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.)

நாம் 17ம் அதிகாரத்தை அடையும் வரைக்கும் “மகா பாபிலோன்” பற்றிய பிரதான கலந்துரையாடலை இருப்பில் வைப்போம்,²¹ ஆனால் நமது பாடத்தின் இவ்விடத்தில் இதைப் பற்றிய ஒருசில வார்த்தைகள் முறையானதாக உள்ளன: “பாபிலோன் என்ற பழங்கால மெசப்பொத்தாமியா நகரமானது உலகப் பேரரசின் அரசியல் ரீதியான மற்றும் மத ரீதியான தலைநகராகியிருந்தது, அது தனது ஆடம்பரத்திற்கும்

ஓழுக்கக் கேட்டிற்கும் பேர் பெற்றதாயிருந்தது.²² பாபிலோனின் “மகா” என்ற குறிப்புப் பெயரானது, நேபுகாத்நேச்சாரின் மேட்டிமை பாராட்டுதல் பற்றி நினைவூட்டுவதாக உள்ளது: “இது என் வல்லமையின் பராக்கிர மத்தினாலும், என் மகிமைப்பிரதாபத்துக்கென்று, ராஜ்யத்துக்கு அரண் மனையாக நான் கட்டின மகா பாபிலோன் அல்லவா?” (தானியேல் 4:30). அந்த மேட்டிமை பாராட்டுதலைத் தொடர்ந்து, நேபுகாத்நேச்சாரிடத்தில் இருந்து இராஜ்யம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்ற தேவனுடைய அறிவிப்பு வந்தது (தானியேல் 4:31). கடைசியில், மேதிய-பெர்சியர்கள் நேபுகாத்நேச்சாரின் வாரிசுகளிடத்திலிருந்து இராஜ்யத்தைப் பறித்தனர். ஆல்பர்ட் பால்டிங்கர் பின்வருமாறு விளக்கம் உரைத்தார்,

கோரேசின் கீழ், பெர்சியர்களிடத்தில், பழங்காலப் பாபிலோனின் வீழ்ச்சியானது ... எபிரேயச் சிந்தையில் ஒரு ஆழமான மனப்பதிவை விட்டுச் சென்றது, அது காலப்போக்கில், தேவனுடைய இராஜ்யத்தை எதிர்த்து நிற்கும் சகல துரைத்தனங்கள், மக்கள் அல்லது நிறுவனங்களின் மீது வரும் கடைசி அழிவின் பொருத்தமான அடையாளமாயிற்று.²³

8ம் வசனத்தை நாம் ஆராய்கையில், மேற்கூறப்பட்ட பின்னணியை உங்கள் சிந்தையில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்: “பாபிலோன் மகா நகரம்,²⁴ விழுந்தது! விழுந்தது! தன் வேசித்தனமாகிய உக்கிரமான²⁵ மதுவைச் சகல ஜாதிகளுக்கும் குடிக்கக் கொடுத்தாளே.”²⁶ “வேசிகளுக்கெல்லாம் தாய்” என்ற இதைப் பற்றிய சில உண்மைகளை நாம் இப்போது கண்ணோக்குவோம்.

(1) “மகா பாபிலோன்” தேவனுக்கு விரோதியாக இருந்தது என்பது தெளிவு, நாம் காணப்போகின்றபடி, இது வலுசர்ப்பத்தின் மூன்றாவது முகவராயிருந்தது: மிருகம் கிறிஸ்தவர்களைப் பயமுறுத்த முயற்சி செய்கிறது; கள்ளத்தீர்க்கதரிசி கிறிஸ்தவர்களை வஞ்சிக்க முயற்சி செய்கின்றான்; பாபிலோன் கிறிஸ்தவர்களை மயக்கி கெடுக்க முயற்சி செய்கிறது. சற்று நேரத்திற்கு இதை, கர்த்தரிடத்தில் இருந்து நம்மை மயக்கி வழிவிலக்க முயற்சி செய்யும் உலகப்பிரகாரமான எந்த மற்றும் ஒவ்வொரு சக்தி என்று அடையாளப்படுத்துதல் போதுமானதாக உள்ளது.²⁷

(2) இது மக்களைத் தேவனிடத்தில் இருந்து விலக்கிக் கவருவதில் வெற்றி பெற்றிருந்தது: இது, “தன் வேசித்தனமாகிய உக்கிரமான மதுவைச் சகல ஜாதிகளுக்கும் குடிக்கக் கொடுத்தது.” இது, ஒரு நபரை மயக்கிக் கெடுப்பதற்காக, தடையுணர்வுகளைக் தாழ்ச்செய்யும்படிக்கு மது பானத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற மதியீனமான தனிநபர்களைப் பற்றிய விவரிப்பாக உள்ளது. நமது முந்திய பாடத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டபடி, இவ் வசனப்பகுதியானது (கர்த்தருக்கு உண்மையற்றிருத்தல் என்ற) ஆவிக்குரிய விபசாரத்தை முதன்மையாகக் குறிப்பிடுகிறது, ஆனால் இது சரீரப் பிரகாரமான விபசாரத்தையும் சுற்றிவளைத்துள்ளது (உள்ளடக்கியுள்ளது).

(3) கடைசியில், பாபிலோன் வீழ்ச்சியை/அழிவைக் கண்டது. அது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் செல்வாக்கு உள்ளதாகவும்,

இருந்திருப்பினும், அது வீழ்ச்சிடையும்.²⁸ அதன் அழிவு ஏற்கனவே நடந்து விட்டது போன்ற கருத்தில் தூதன் பேசும் அளவுக்கு, அதன் அழிவு மிகவும் நிச்சயமானதாக இருந்தது:²⁹ “பாபிலோன் மகா நகரம் விழுந்தது.” கர்த்தருடைய வழிகளுக்கு நேர்மாறான கொள்கைகளைக் கொண்டுள்ள மக்கள் தங்கள் சுய அழிவிற்கான விதைகளைத் தங்களுக்குள்ளேயே கொண்டுள்ளனர்.

தேவன், பாபிலோனின் அழிவை ஏன் அறிவித்தார்? ஒரு பகுதியாக அவர், பாபிலோனின் செல்வாக்கின்கீழ் இருந்த அவிசவாசிகளுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்தார். சிலர் தங்கள் வழிகளில் அவர்களை மோசமான செய்திகள் தடுத்து நிறுத்தும் வரைக்கும் நற்செய்தியைக் கவனிக்க மாட்டார்கள். எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், “ஜீவனுள்ள தேவனுடைய கைகளில் விழுகிறது பயங்கரமாயிருக்கும்” என்று கூறினார் (எபிரெயர் 10:31). பவுல், “ஆகையால் கர்த்தருக்குப் பயப்படத்தக்கதென்று அறிந்து, மனுஷருக்குப் புத்திசொல்லுகிறோம்” என்று எழுதினார் (2 கொரிந்தியர் 5:11அ).

இருப்பினும், 8ம் வசனம் மிகவும் குறிப்பாக, பாபிலோனின் அழகு மற்றும் ஆடம்பரக் கவர்ச்சி ஆகியவற்றினால் கவர்ந்து இழுக்கப்படக்கூடிய எந்த ஒரு கிறிஸ்தவருக்கும் எச்சரிக்கையாக இருந்தது. அலைபாயும் மனதுடைய எவரொருவரும், இந்த பாபிலோன், மெசப்பொத்தாமியாவில் இருந்த தனது மாற்றுப் பிரதியைப் போலவே நிச்சயமாக அழிக்கப்படும் என்பதை அறிதல் அவசியமாயிருந்தது. இந்த சக்தியத்தைப் பற்றிச் சவிசேஷ ஊழியரான யான் ரிஸ்லீ என்பவர் கலந்துரையாடியபோது, “ஏற்கனவே தோற்கடிக்கப்பட்ட ஒரு வேட்பாளருக்கு நீங்கள் வாக்களிப்பீர்களா?” என்று கேட்டார்.³⁰ அவரது செய்தி தெளிவானதாக இருந்தது: தூக்கியெறியப்படுதல் என்பது முன்தீர்மானிக்கப்பட்டதாக உள்ள ஒரு நபருடன் அல்லது கோட்பாட்டுடன் ஏன் சேர்ந்துகொள்ள வேண்டும்?

நீங்கள் தேர்ந்துகொள்ளுங்கள்³¹ (14:9-13)

நற்செய்தி - மற்றும் மோசமான செய்தி - முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது. இது, கடைசித்தூதன் தனது தோற்றத்தை ஏற்படுத்தும் வேளையாயிருந்தது. யோவானின் வாசகர்களுக்கு, இது முடிவெடுக்கும் வேளையாக இருந்தது.³²

உண்மையற்றவர்களின் முடிவு (வசனங்கள் 9-12)

முன்றாவது தூதன், (“வானத்தின் மத்தியில் பறக்கும் தூதன்” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.) நியாயத்தீர்ப்பிற்கான நிபந்தனையைக் கூறுவதைக் கொண்டு (தமது) உரையைத் தொடங்கினார்: நியாயத்தீர்ப்பு, “மிருகத்தையும் அதின் சொரூபத்தையும் வணங்கித் தன் நெற்றியிலாவது தன் கையிலாவது அதின் முத்திரையைத் தரித்துக் கொள்ளுகிற வனெவனோ” அவன் மீது விழும் (வசனம் 9ஆ).

இரண்டாவது மிருகம் (கள்ளத் தீர்க்கதரிசி), “முந்தின மிருகத்தையும், மிருகத்தின் சொரூபத்தையும், பூமியும் அதின் குடிகளும் வணங்கும்படி

செய்தது” (13:12, 15). அது மக்களுக்கு “வலதுகைகளிலாவது நெற்றி களிலாவது ஒரு முத்திரையைப் பெறும்படி செய்தது” (13:16), மற்றும் அது, “அந்த மிருகத்தின் முத்திரையையாவது அதின் நாமத்தையாவது அதின் நாமத்தின் இலக்கத்தையாவது தரித்துக்கொள்ளுகிறவன் தவிர வேறொருவனும் கொள்ளவும் விற்கவுங் கூடாதபடிக்கு செய்தது” (13:17). இவ்விதமாக 13ம் அதிகாரம், மிருகத்தை வணங்கி அதன் அடையாளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு குறுகியகாலப் பயன்களைக் கொடுத்தது.

அடுத்ததாக, 14ம் அதிகாரம், நீண்டகால விளைவுகளைப் வரைக்குறிப்பிடுகிறது: “மிருகத்தையும் அதின் சொருபத்தையும் வணங்கித் தன் நெற்றியிலாவது தன் கையிலாவது அதின் முத்திரையைத் தரித்துக் கொள்ளுகிறவனெவனோ, அவன் தேவனுடைய கோபாக்கினையாகிய பாத்திரத்திலே கலப்பில்லாமல் வார்த்தப்பட்ட அவருடைய உக்கிரமாகிய மதுவைக் குடித்து ...” (வசனங்கள் 9ஆ, 10ஆ). மிருகத்தின் அடையாளம் இடப்பட்டிருந்தவர்கள் “(மகா வேசியின்) வேசித்தனமாகிய உக்கிரமான மதுவை” உட்கொண்டிருந்தனர் (14:8). இப்போது அவர்கள் தேவனுடைய கோபத்தின் மதுவைக் குடிப்பார்கள்.³³ இந்த “தேவகோபத்தின் மது” என்பது “முழு சக்தியுடையதாக” இருக்கும்;³⁴ அது இரக்கத்தின் ஒரு துளிகூடச் சேர்த்து நீர்க்கப்படாததாக இருக்கும்.

இந்த வாழ்வில், மிகவும் தேவபக்தியற்ற நபர்கூடத் தேவனுடைய இரக்கத்தினால் பயன் அடைகின்றார். “அவர் தீயோர்மேலும் நல்லோர்மேலும் தமது குரியனை உதிக்கப்பண்ணி, நீதியுள்ளவர்கள் மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள்மேலும் மழையைப் பெய்யப்பண்ணுகிறார்” (மத்தேயு 5:45ஆ). இருப்பினும், கர்த்தரைப் புறக்கணித்திருந்தவர்கள்மீது நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் இரக்கம் காண்பிக்கப்படாது.

மனம்வருந்தாதவர்களுக்குத் தண்டனையென்பது, கற்பனை செய்யவே மிகவும் பயங்கரமான சொற்றொடர்களைக் கொண்டு விவரிக்கப்படுகிறது: “பரிசுத்த தூதர்களுக்கு முன்பாகவும், ஆட்டுக்குட்டி யானவருக்கு முன்பாகவும் அக்கினியினாலும் கந்தகத்தினாலும்³⁵ வாதிக்கப் படுவான்” (14:10ஆ). அக்கினி கந்தகம் என்ற உருவமானது சோதோம் கொமோராவின் அழிவில் இருந்து வருகிறது (ஆதியாகமம் 19:24; யூதா 7ஐக் காணவும்). தூதர்கள் மற்றும் இயேசு ஆகியோருக்கு “முன்பாக” வாதிக்கப்படுதல் என்ற உருவகம், தண்டிக்கப்படுபவர்கள் மீது குவிக்கப்படும் சிறுமைப்படுத்துதலை சித்தரிக்கும் உருவமான வகையாக உள்ளது.³⁶ உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள், கேலிசெய்த மற்றும் பரிவிரக்கமற்ற கும்பலுக்கு முன்பாகத் துன்புறுத்தப்பட்டனர். அதுபோலவே, கர்த்தருக்கென்று வாழ்தல் என்ற நிலைப்பாட்டை மேற்கொண்டிராதவர்கள், பரிசுத்த கூட்டத்தின் முன்பாக வாதிக்கப்படுவார்கள்.³⁷

யோவான் தொடர்ந்து, “அவர்களுடைய வாதையின் புகை சதாகாலங்களிலும் எழும்பும்; மிருகத்தையும் அதின் சொருபத்தையும் வணங்குகிறவர்களுக்கும், அதினுடைய நாமத்தின் முத்திரையைத் தரித்துக்கொள்ளுகிற எவனுக்கும் இரவும் பகலும் இளைப்பாறுதலிராது”

என்று எழுதினார் (வசனம் 11). தேவனை ஆராதித்தவரின் புகையானது, அவர் கட்டிவைத்து எரிக்கப்பட்ட தொழுமரத்தில் இருந்து ஒரு சிலநிமிடங்களுக்கு மேலேறிற்று, ஆனால் அதன்பின்பு அந்தச் செயல் முடிவடைந்து “அவர் தாம் நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொண்டு தேவனுடன் ஐக்கியத்தில் இருக்கக் கண்டார்.”³⁸ இதற்கு மறுபுறத்தில், மிருகத்தை வணங்கியவர்களை எரிக்கும் புகையானது “சதாகாலங்களிலும்” எழும்பும். அவர்கள் இளைப்பாறுதலை ஒருக்காலும் அறியமாட்டார்கள் - வேதனையை, விவரிக்க இயலாத வேதனையை மாத்திரமே அறிவார்கள்.

நான் கலந்து ஆலோசனை செய்த இரண்டு விளக்கவுரைகள், 10 மற்றும் 11ம் வசனங்களை “துணை கிறிஸ்தவர்” என்று அழைத்தன. மற்றவைகள், இவ்வசனப்பகுதியானது “எல்லாரையும் நேசிக்கும்படி நமக்குப் போதித்த” இயேசுவுக்குப் பாத்திரராயில்லை என்று வலியுறுத்துகின்றன. எந்தப் பேச்சாளரைக் காட்டிலும் அல்லது புதிய ஏற்பாட்டின் வேறு எந்த எழுத்தாளரைக் காட்டிலும், நித்திய தண்டனையைப் பற்றிப் பேசுவதற்குக் கிறிஸ்து அதிகமானவற்றைக் கொண்டிருந்தார் என்பதை இந்த எழுத்தாளர்கள் அறியவில்லை என்பது உறுதி. அந்தப் பாடக்கருத்தினமீது இயேசு கூறிய நேர்த்தன்மை வாய்ந்த ஒரு சில குறிப்புகள் கீழே தரப்படுகின்றன:³⁹

ஆத்துமாவைக் கொல்ல வல்லவர்களாயிராமல், சரீரத்தை மாத்திரம் கொல்லுகிறவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்படவேண்டாம்; ஆத்துமாவையும் சரீரத்தையும் நரகத்திலே அழிக்க வல்லவருக்கே பயப்படுங்கள் (மத்தேயு 10:28).

உன் கண் உனக்கு இடறல் உண்டாக்கினால், அதைப் பிடுங்கிப்போடு; நீ இரண்டு கண்ணுடையவனாய் நரக அக்கினியிலே தள்ளப்படுவதைப் பார்க்கிலும், ஒற்றைக் கண்ணனாய்⁴⁰ தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது உனக்கு நலமாயிருக்கும். அங்கே அவர்கள் புழு சாவாமலும் அக்கினி அவியாமலுமிருக்கும் (மாற்கு 9:47, 48 மற்றும் வசனங்கள் 43-46யும் காணவும்).

அப்பொழுது, இடதுபக்கத்தில் நிற்பவர்களைப் பார்த்து அவர்: சபிக்கப்பட்டவர்களே, என்னைவிட்டு, பிசாசுக்காகவும் அவன் தூதர்களுக்காவும் ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற நித்திய அக்கினியிலே போங்கள். ... அந்தப்படி, இவர்கள் நித்திய ஆக்கினையை அடையவும், நீதிமாண்களோ நித்திய ஜீவனை அடையவும் போவார்கள் என்றார் (மத்தேயு 25:41-46).

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமையில், ஒரு பிரசங்கியார், துன்மார்க்கருக்கான தண்டனையைக் குறித்து ஒரு பிரசங்கத்தை உரைத்தார். அடுத்தநாள் காலையில் அவரது வாசிக்கும் அறைக்கு வந்த இளைஞர் ஒருவர், “நீங்கள் நேற்றுக் கூறியவற்றில் சிலவிஷயங்களை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை நீங்கள் அறிய வேண்டும் என்று நான் நினைத்தேன்” என்று தாக்குதல் முனைப்புடன் கூறினார். அந்த ஊழியக்காரர், “அந்த விஷயங்கள்

யாவை?” என்று கேட்டார். “தேவபக்தியற்றவர்கள் நித்திய தண்டனையடையும்படி செல்வார்கள் என்று நீங்கள் கூறினீர்கள், அவர்கள் அவ்வாறு செல்வார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை!”

“ஓ,” “இவ்வளவுதானா? நீ மத்தேயு 25:46ஐ வாசித்தால், என்னுடன் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கமாட்டாய், ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவுடன் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருப்பாய். நீ உடனடியாக போய் இதை அவரிடத்திலேயே தீர்த்துக்கொள் என்று உனக்கு ஆலோசனை/அறிவுரை கூறுகின்றேன்” என்று அந்தப் பிரசங்கியார் கூறினார்.⁴¹

மூன்றாவது தூதன் தமது உரையை முடித்த பின்பு, யோவான் பின்வரும் ஏவுதல் பெற்ற விளக்கத்தை இடைநுழைத்தார்: “தேவனுடைய கற்பனைகளையும் இயேசுவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தையும் காத்துக் கொள்ளுகிறவர்களாகிய பரிசுத்தவான்களுடைய பொறுமை இதிலே விளங்கும்” (வசனம் 12).⁴² தேவன் எல்லாவற்றையும் நேராக்குவார் என்று அறிதலானது, கிறிஸ்துவர்களைத் தொடர்ந்து (கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடுகளில்) செல்ல ஊக்கப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், யார் பொறுமையுடன் இருக்க முடியும்: “தேவனுடைய கற்பனைகளையும் இயேசுவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தையும் காத்துக்கொள்ளுகிறவர்கள்”⁴³ மாத்திரமே. நம்மில் எவரும் பூரணமானவர்களாக வாழ இயலாது, ஆனால் தேவன் நம்மோடிருந்து நம்மைப் பெலப்படுத்த வேண்டும் என்று நாம் விரும்பினால், நம்மால் இயன்ற அளவுக்குச் சிறப்பானவற்றைச் செய்ய நாம் பிரயாசப்பட வேண்டும்! தங்கள் விசுவாசத்தைப் பற்றிக்கொண்டு, தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்ய ஒப்புக்கொடுத்தவர்களைத் தேவன் ஆசீர்வதிக்கின்றார்.

உண்மையுள்ளவர்களின் முடிவு (வசனம் 13)

சிலவேளைகளில் பிரசங்கம் செய்கின்றவர்கள், மிகச்சிறந்த கருத்துக்களைப் பிரசங்கத்தின் முடிவு வரையிலும் காத்து வைத்துக் கூறுகின்றனர், அது வானத்தின் மத்தியிலே நடந்த பிரசங்கத்திற்கும் உண்மையானதாக உள்ளது: மூன்றாவது தூதன் தமது பிரசங்கத்தை முடித்தபின்பு, யோவான் “பரலோகத்திலிருந்து ஒரு சத்தம்⁴⁴ உண்டாகக் கேட்டேன், அது: கர்த்தருக்குள் மரிக்கிறவர்கள் இதுமுதல்⁴⁵ பாக்கியவான்கள் என்றெழுது,⁴⁶ அவர்கள் தங்கள் பிரயாசங்களை விட்டொழிந்து இளைப்பாறுவார்கள், அவர்களுடைய கிரியைகள் அவர்களோடே கூடப்போம்,⁴⁷ ஆவியானவரும், ஆம்,⁴⁸ என்று திருவுளம் பற்றுகிறார் என்று சொல்லிற்று” என்று எழுதினார் (வசனம் 13).

இது வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் பாக்கியங்களில்⁴⁹ இரண்டாவதாக உள்ளது, மற்றும் இது இந்த புத்தகத்தின் மிகுந்த ஆறுதல்தரும் வார்த்தைகள் சிலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இவ்வசனப்பகுதி, ஆண்டுகளினூடே பல நூற்றுக்கணக்கான புலம்புவர்களை ஆறுதல்படுத்தியுள்ளது. நீங்கள் இவ்வசனத்தை ஏற்கனவே மனப்பாடம் செய்யாதிருந்தால், இப்போது இதை நீங்கள் மனப்பாடம் செய்ய விரும்புவீர்கள்.

வாழ்க்கை முழுவதும் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்திருந்து, கடைசி

நாட்களை வேதனையின் வருத்தத்திலும், உடல் நோயிலும் செலவிட்ட உண்மை நிறைந்த கிறிஸ்தவர்கள் பலரின் அடக்க ஆராதனையில் நான் அடிக்கடி பிரசங்கித்துள்ளேன். அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 14:13 வழக்கத்திற்கு மாறான வகையில் ஏற்புடையதாக உள்ளது. உண்மையுள்ள இவர்களுக்கு, மரணம் ஒரு ஆசீர்வாதமாகவே இருந்தது; கடைசியில் இவர்கள் இளைப்பாறுதல் அடைந்தனர்.

மரிக்கின்ற யாவருக்கும் அல்ல, ஆனால் “கர்த்தருக்குள்” மரிக்கின்றவர்களுக்கே இவ்வசனம் ஆசீர்வாதத்தை வாக்களிக்கிறது என்ற உண்மையை நான் வழக்கமாக வலியுறுத்துவதுண்டு. நாம் சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியும்போது, “கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றோம்” (ரோமர் 6:3; கலாத்தியர் 3:27ஐயும் காணவும்). “கிறிஸ்துவுக்குள்” நாம் புது சிருஷ்டிகளாக இருக்கின்றோம் (2 கொரிந்தியர் 5:17); கிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறோம் (கலாத்தியர் 3:26); “கிறிஸ்துவுக்குள்” நாம் ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதத்தினாலும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றோம் (எபேசியர் 1:3). “கிறிஸ்துவுக்குள்” என்ற சொற்றொடர், ஒரு விசேஷித்த உறவைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது, இது நாம் கிறிஸ்துவுக்குள்ளும் கிறிஸ்து நமக்குள்ளும் இருக்கின்றார் என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு நெருக்கமான உறவாக உள்ளது (கொலோசெயர் 1:27, 28).

இருப்பினும், நாம் அந்த உறவில் நிலைத்திராதிருப்பதைத் தேர்ந்துகொள்ளக்கூடும். இயேசு தமது பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் முடிவுக்கு அண்மையில், தமது சீஷர்களுக்குப் பின்வரும் அறைகூவலை விடுத்தார்:

என்னில் நிலைத்திருங்கள், நானும் உங்களில் நிலைத்திருப்பேன்; கொடியானது திராட்ச்செடியில் நிலைத்திராவிட்டால் அது தானாய்க் கனிகொடுக்கமாட்டாதது போல, நீங்களும் என்னில் நிலைத்திராவிட்டால், கனிகொடுக்கமாட்டீர்கள். நானே திராட்ச்செடி, நீங்கள் கொடிகள். ஒருவன் என்னிலும் நான் அவனிலும் நிலைத்திருந்தால், அவன் மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பான்; என்னையல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது. ஒருவன் என்னில் நிலைத்திராவிட்டால், வெளியே எறியுண்ட கொடியைப்போல அவன் எறியுண்டு உலர்ந்து போவான்; அப்படிப்பட்டவைகளைச் சேர்த்து, அக்கினியிலே போடுகிறார்கள்; அவைகள் எரிந்துபோம் (யோவான் 15:4-6).

“கர்த்தருக்குள்” மரிக்கின்றவர்கள் எனப்படுபவர்கள், முதலில் அவருக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களாகவும் பின்பு மரணம் வரையிலும் அவருக்குள் “நிலைத்திருப்பவர்களாகவும்” இருக்கின்றனர் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:10ஐக் காணவும்). அவர்களின் மரணம் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறது; அவர்கள், “தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு” (எபிரெயர் 4:9) ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள “இளைப்பாறுதலுக்குள்” பிரவேசிக்கின்றனர், அவர்களின் மரணம் “கர்த்தருடைய ... பார்வைக்கு அருமையானதாக” உள்ளது (சங்கீதம் 116:15).

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 14:13ம் வசனம் பொதுவான நடைமுறைப் பயன்பாட்டைக் கொண்டிருக்க முடியும், ஆனால் அது யோவானின் வாசகர்களுக்கு விசேஷித்த அர்த்தம் கொண்டிருந்தது: “ ‘பிரயாசங்கள்’ என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை, இளைப்படையும் அளவுக்கான உழைப்பை அர்த்தப்படுத்துகிறது. பரிசுத்தவான்களுக்கு மிருகத்தினால் ஏற்பட்ட உபத்திரவம் அவர்களின் சக்தி தீர்ந்து போகும் அளவுக்கு அவர்களைத் தாழ்த்திற்று.”⁵⁰ “கர்த்தருக்குள் மரித்தல்” என்பது, மரணத்தின் வேளையில் அவர்கள் தங்களுக்காக மரித்த ஒருவருக்கு இன்னமும் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருந்தனர் என்று அர்த்தப்படுத்திற்று. “இளைப்பாறுதல் என்பதற்கான வார்த்தை ... ‘அவர்கள் புத்துணர்வு அடைவார்கள்’ என்று நேரடியாக அர்த்தப்பட்டது.”⁵¹ இவ்விதமாக இவ்வசனப்பகுதியானது, கிறிஸ்தவர்கள் மரிக்கின்றபோது - மிருகத்தின் வலியுறுத்தங்கள் மற்றும் பாபிலோனின் கவர்ச்சிகள் ஆகியவற்றிற்கு அடிப்பணிய மறுத்த கிறிஸ்தவர்கள் - கடைசியில், மிருகத்தினாலும் அதைப் பின்பற்றியவர்களாலும் தங்களின்மீது குவிக்கப்பட்ட வேதனை மற்றும் உபத்திரவம் ஆகியவற்றில் இருந்து இளைப்பாறுதல் அடைந்தனர். அவர்களின் ஆவிகள் கர்த்தருடைய பிரசன்னத்தில் புத்துணர்வடைந்தன. என்ன ஒரு நேர்மாறு! மிருகத்தைப் பின்பற்றியவர்களுக்கு, இந்த வாழ்க்கைக்குப் பின்பு, “இரவும் பகலும் இளைப்பாறுதல் இராது” (வசனம் 11), அதே வேளையில், ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் பின்பற்றியவர்கள் “தங்கள் பிரயாசங்களை விட்டொழிந்து இளைப்பாறுவார்கள்” (வசனம் 13).

14ம் அதிகாரம் முழுவதிலும், ஒரு தேர்ந்துகொள்ளுதல் வெளிக்காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையில், “நீங்கள் ஒருசில நாட்களுக்கு இவ்வாழ்வில் ஆறுதலையும், அதைத் தொடர்ந்து நித்தியத்திற்கும் நரகத்தில் இருப்பதையும் தேர்ந்துகொள்ளக்கூடும்; அல்லது நீங்கள் ஒருசில நாட்களுக்குத் துன்புறுவதையும், அதைத் தொடர்ந்து நித்தியத்திற்கும் பரலோகத்தில் இருப்பதையும் தேர்ந்துகொள்ளக்கூடும்” என்று வாசகருக்குத் கூறப்படுகிறது. அந்த வெளிச்சத்தில் பார்க்கும்போது, இது ஒரு கடினமான தேர்ந்துகொள்ளுதலாக இருப்பதில்லை; துரதிர்ஷ்டவசமாக, மக்கள், உடனடியான எதிர்காலத்தைத் தவிர மற்ற யாவற்றுக்கும் தங்கள் கண்களை மூடிக்கொள்ளும் விருப்பம் உள்ளவர்களாய் இருக்கின்றனர்.

ஆவியானவர் இந்த தேர்ந்துகொள்ளுதலை முன்வைத்துள்ளார் என்ற உண்மையானது, கர்த்தருடைய மக்கள் உண்மைத்தன்மையில் நிலைத்திருப்பது அவர்களுக்கு எவ்வளவு கடினமாயிருக்கும் என்பதைக் கர்த்தர் உணர்ந்தறிந்தார் என்று நாம் அறிய அனுமதிக்கிறது. அவர்கள், வெட்கக் கேட்டையும், தங்களுக்கும் தங்கள் குடும்பங்களுக்கும் ஏற்படும் மரணத்தையும் தவிர்ப்பதற்கு, அவரை மறுதலித்தல் என்பது அவர்களுக்கு ஒரு சோதனையாகவே இருந்திருக்கும் என்பதை அவர் அறிந்தார். கர்த்தருடைய மக்கள் இன்னமும், கரடுமுரடான மற்றும் சரியான வழியைத் தேர்ந்துகொள்ளுவதற்குப் பதில், வெளிச்சமான சமமான வழியைத் தேர்ந்து கொள்ள சோதிக்கப்படுகின்றனர் என்பதைக் கர்த்தர் அறிகின்றார். அவர்

உண்மையில் “நீண்டகாலக் கண்ணோட்டத்தை மேற்கொள்ளுங்கள்” என்றே தொடர்ந்து புத்திசூறுகின்றார்.

முடிவுரை

இரண்டாம் உலக யுத்த நாட்களில், D-Day⁵² (-நாள்) என்பது மிகவும் நினைவுகூரத்தக்க நாளாக இருந்தது. 1944ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 6ம் நாள், ஐரோப்பிய விடுதலைக்கான கடைசிப் போராட்டம் தொடங்கிய, நார்மண்டியின் கூட்டுப்படைத்தாக்கல் நாளாக இருந்தது. உங்கள் வாழ்வில் உங்கள் சொந்த D-Day - decision day - என்பது நினைவுகூரத்தக்க நாட்களில் ஒன்றாக இருக்கும். அந்த நாளில் நீங்கள் பாவத்தின் அடிமைத்தளையில் இருந்து விடுவிக்கப்படுகின்றீர்கள், அந்த நாளில் நீங்கள் உங்களைக் கர்த்தருக்கென்று ஒப்புவிக்கின்றீர்கள்.

சாத்தியக்கூறுள்ள இரண்டு தேர்ந்துகொள்ளுதல்கள் மாத்திரமே உள்ளன என்று நமது படிப்பு தெளிவாக்குகிறது: நாம் பிசாசிற்காக வாழ்ந்து நித்தியத்தை அவன் செலவிடும் இடத்தில் செலவிட முடிவு செய்யக்கூடும் (20:10), அல்லது நாம் கர்த்தருக்காக வாழ்ந்து, நித்தியத்தை அவருடன் செலவிட முடிவு செய்யக்கூடும் (21:3). தேவன் தம்மைத் தேர்ந்து கொள்ளும்படி நம்மை வலியுறுத்துவதில்லை. அவர் தமது இரக்கத்தை நம்மிடத்திற்கு நீட்டிக்கின்றார், ஆனால் நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவோ அல்லது புறக்கணிக்கவோ முடியும். தேர்ந்துகொள்ளுதலை நாமே ஏற்படுத்திக்கொள்கின்றோம் - மற்றும் அதன் விளைவுகளை நாம் எடுத்துக் கொள்கின்றோம்.

1829ல், ஜார்ஜ் வில்ஸன் என்பவர், தபால்களைத் திருடியதற்காகவும் கொலைசெய்ததற்காகவும் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். அப்போது (அமெரிக்க) ஜனாதிபதியாய் இருந்த ஆண்ட்ரூ ஜேக்ஸன், அந்த நபரை மன்னித்தார், ஆனால் வில்ஸன் அந்த மன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து, தாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அது மன்னிப்பாகாது என்றும் வலியுறுத்தினார். இது அமெரிக்க நாட்டில் அதற்கு முன்பு எழுந்திராத சட்டப்பூர்வமான கேள்வியாயிற்று. இவ்வழக்கு உயர் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது, உயர் நீதிபதியான ஜான் மார்ஷல் என்பவர் பின்வருமாறு தீர்ப்பை அளித்தார்:

மன்னிப்பு என்பது அது அளிக்கப்பட்ட நபரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதலைச் சார்ந்துள்ளதை மதிப்பாகக் கொண்டுள்ள ஒரு காகிதமாக உள்ளது. மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்ட ஒருவர் மன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தல் என்பது யூகிக்கக் கடினமானதாக உள்ளது, ஆனால் அது மறுக்கப்பட்டால், அது மன்னிப்பாக இருப்பதில்லை. ஜார்ஜ் வில்ஸன் தூக்கில் இடப்பட வேண்டும்.⁵³

இன்றைய நாட்களில், தேவன் உங்களுக்குத் தமது மன்னிப்பை நீட்டிக்கின்றார். அதை நீங்கள், விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல்

ஆகியவற்றின் மூலமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் - ஆனால் நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும் என்பதில்லை. தேர்ந்துகொள்ளாதல் உங்களுடையதாகவே உள்ளது. விளைவுகளைப் புரிந்துகொள்ளாதலைப் பற்றி நிச்சயமானவர்களாய் இருங்கள்.

போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள் ஆகியோருக்கான குறிப்புகள்

இந்தப்பாடத்துடன் பயன்படுத்துவதற்காக நீங்கள், “முடிவுசெய்யும் வேளை” என்ற தலைப்பில் ஒரு வரைவட்டவணையைத் தயார்செய்து மேம்படுத்த விரும்பலாம். இந்த வரைவட்டவணையானது இரண்டு விருப்பத் தேர்வுகளை நேரெதிராக ஒப்பிடும். அதன் உச்சியில் “இந்த வாழ்வில்” என்ற வார்த்தைகள் இருக்கும். இந்த வரைவட்டவணையானது, இந்த வாழ்வில், மிருகத்தை வணங்குபவர்கள் சிறப்பாக நடத்தப்படுதலைப் பெற்றுக்கொள்ளுகையில், தேவனை வணங்குபவர்கள் உபத்திரவப் படுத்தப்பட்டனர் என்று விவரிக்கும். பின்பு இந்த வரைவட்டவணையில் “இனிவரும் வாழ்வில்” என்ற வார்த்தைகள் இருக்கும். இதன்கீழ் இந்த வரைவட்டவணையானது மற்ற சத்தியங்களுடன், இனிவரும் வாழ்வில், மிருகத்தை வணங்குபவர்கள் இளைப்பாறுதல் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள், அதே வேளையில் தேவனை வணங்குபவர்கள் தங்கள் பிரயாசங்களில் ஓய்ந்திருப்பார்கள் என்று வற்புறுத்தக்கூடும்.

வரையும் திறமை உங்களுக்கு இருந்தால், இதே நேரெதிர்த் தன்மையை வலியுறுத்தும் வகையில் நீங்கள் ஒரு சித்திரத்தை வரைய விரும்பலாம்: தொடக்கத்தில், இப்படத்தின் ஒரு பகுதியானது இந்த வாழ்வில் மாத்திரம் உள்ள காட்சியைக் காட்ட வேண்டும். பின்பு படத்தின் எஞ்சியபகுதியில் உள்ள, ஏற்படுத்தப்பட்ட முடிவின் நீண்டகால விளைவுகளை இதுவரை மறைத்து வைத்திருந்ததைக் காண்பிக்கலாம்.

இந்த வசனப்பகுதியை, சுவிசேஷ ஊழியம் பற்றிய பிரசங்கம் ஒன்றைப் பிரசங்கிக்கவும் பயன்படுத்தலாம் (இழந்துபோகப்பட்டுள்ள உலகத்திற்குத் தூதர்கள் தங்கள் அறிவிப்பைக் கொடுத்ததில் இருந்து குறிப்பு ஒன்றை இதற்காக எடுத்துக்கொள்ளலாம்). இவ்வசனப்பகுதியானது சுவிசேஷ ஊழியத்திற்கு மூன்று பலத்த உள்நோக்கங்களை நமக்குத் தருகின்றன: (1) முதல் தூதன்: இழந்துபோகப்பட்டுள்ளவர்களின்மீது தேவன் அக்கறையாய் இருக்கின்றார், நாமும் அவ்வாறே இருக்க வேண்டும். (2) இரண்டாம் தூதன்: நமது நண்பர்களும் அயலகத்தவர்களும் தேவனிடத்தில் திரும்பவில்லை என்றால், அவர்களின் அழிவு நிச்சயமானதாக உள்ளது. (3) மூன்றாம் தூதன்: நமது நண்பர்கள் ஏற்படுத்தும் தேர்ந்துகொள்ளாதல் அவர்களின் நித்தியத்தைத் தீர்மானிக்கும்; அவர்கள் சரியான தேர்ந்துகொள்ளாதலை ஏற்படுத்தும்படி நாம் அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவோமாக. “கர்த்தருடைய பயங்கரத்தன்மையை அறிதல்” என்பது இந்தப் பிரசங்கத்திற்கு ஒரு நல்ல தலைப்பாக இருக்கலாம்.

ஆராய்ச்சி செய்தபோது, நான் எழுதிய சில மாற்றுத்தலைப்புகள் பின்வருமாறு: “தேவன் கடைசி வார்த்தையைக் கொண்டுள்ளார்”; “கிருபை, அழிவு மற்றும் எச்சரிக்கை ஆகியவற்றின் தூதர்கள்”; “தரிசனங்கள் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு ஆகியவற்றின் குரல்கள்”; “ஊக்கமூட்டும் ஒரு வார்த்தை”; “தூதத்துவ அறிவிப்புகள்”; “நல்ல செய்தி, மோசமான செய்தி”; “கேளுங்கள், கேளுங்கள்!”

குறிப்புகள்

¹14ம் அதிகாரத்தின் மூன்று பிரிவுகளும் நான்வரிசை முறைமையின் படியானவை என்று நினைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இம்மூன்று பிரிவுகளும் பின்வரும் ஒரே ஆய்வுக்கருத்திற்கான மாறுபட்ட மூன்று அணுகுமுறைகளை முன்வைக்கின்றன: “தேவனுடைய மக்கள் கடைசியில் வெற்றியடைவார்கள்.” இம்மூன்று பிரிவுகளும் காலவரிசையில் ஒன்றைத் தொடர்ந்து இன்னொன்று வர வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பினால், 144,000 பேர் என்பவர்கள் எல்லாக் காலங்களிலும் உள்ள விசுவாசிகளையல்ல, ஆனால், யோவானின் நாட்களில் இருந்த உண்மையானவர்களை மாத்திரமே குறிப்பார்கள் என்று நீங்கள் நினைத்தாக வேண்டும். ²“வானத்தின் மத்தியிலே பிரசங்க மேடை” என்ற கருத்து, இதை “Sermons from a pulpit in mid-heaven” என்று குறிப்பிட்ட (Reversed Thunder [San Francisco: HarperCollins Publishers, 1988], 128) என்ற யூஜன் பீட்டர்ஸன் என்பவரின் புத்தகத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. ³மிகாவேலின் தூதர்களை தவிர (12:7), இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட கர்த்தருடைய கடைசித்தூதன் என்பவர் ஏழாம் எக்காளத்தை ஊதியவராக (11:15), 14:6ல் இருந்து தொலைவில் நீக்கப்பட்டவராக இருக்கின்றார். வேதாகமத்தில், “the everlasting gospel” என்றுள்ளது (இது தமிழில் “நித்திய சுவிசேஷம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது). கையெழுத்துப் பிரதியின் ஆதாரமானது, “the” என்பதற்கு பதில் “an” என்றுள்ளது ஆதரவுருவதாக இருக்கிறது, ஆனால் திட்டவாட்டமான சுட்டுச்சொல்வான “an” என்பதற்கு தனிச்சிறப்பு எதுவும் இருப்பதில்லை. ரோமர் 1:1ல் பவுல் “gospel” என்ற வார்த்தைக்கு முன்பாக திட்டவாட்டமான சுட்டுச்சொல்லை (“the”) பயன்படுத்தவில்லை. ⁵இரண்டாம் வருகைக்கான காலம் நெருங்குகின்ற வேளையில், தூதர்கள் சுவிசேஷத்தை நேரடியாகத் தாங்களே வந்து பிரசங்கிப்பார்கள் என்று சிலர் போதிக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை இவ்வசனப்பகுதி போதிப்பது இல்லை; இது ஒரு தரிசனமாக இருந்தது. சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும் பொறுப்பைத் தேவன் தூதர்களுக்கல்ல ஆனால் மனிதர்களுக்கே கொடுத்தார் (மத்தேயு 28:18-20; மாற்கு 16:15, 16; 2 கொரிந்தியர் 4:7ஐக் காணவும்). “சுவிசேஷம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையின் வினைவடிவம் 10:7ல் காணப்படுகிறது (“வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 3” என்ற புத்தகத்தில் காணப்படும், “பெரிய செய்தியைக்கொண்ட சிறிய புத்தகம்” என்ற பாடத்தில் 10:7ன் மீதான குறிப்புகளைக் காணவும்). ஆனால் இந்த ஒரு இடத்தில் மாத்திரமே இந்தப் பெயர்ச்சொல் வடிவம் காணப்படுகிறது. ⁷“சுவிசேஷம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை எவ்வகையிலாவது “நற்செய்தியாக” உள்ளவற்றை அர்த்தப்படுத்தும் பொதுவான கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட முடியும், ஆனால் முதல் தூதனிடத்தில் இருந்து வந்த செய்தியானது, “பொதுவான நற்செய்தி” என்று தகுதிப்படுத்தப்படுதல் மிகவும்

கடினமானதாக உள்ளது. இருப்பினும், இது, ஏவுதல் பெற்ற மனிதர்களால் பிரசங்கிக்கப்பட்ட சவிசேஷத்தின் ஒரு அம்சத்தை முன்வைக்கிறது. இது “ஒரு மாறுபட்ட சவிசேஷம் அல்ல” என்று நாம் நம்புவதற்கு ஒரு காரணத்தைத் தருகிறது. (2 கொரிந்தியர் 11:4 மற்றும் கலாத்தியர் 1:6, 7 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்.) இது சவிசேஷத்தை தவிர வேறு ஏதாவதாக இருக்கும் என்று நம்புவதற்குக் காரணமே இல்லை. ⁹Myer Pearlman, *Windows Into the Future: Devotional Studies in the Book of Revelation* (Springfield, Mo.: Gospel Publishing House, 1941), 131. ⁹வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 14:6, 7 வசனங்கள், அமெரிக்காவின் நியூயார்க் மாகாணத்தின்மீது புறந்து, குறிப்பிட்ட கற்பலகைகளைப் போடும் ஒரு தூதனை விவரிப்பதாகவும், அதை மார்மனியத்தின் தோற்றுவிப்பாளரான ஜோசப் ஸ்மித் என்பவர், கண்டு அதை வெளியிடுவதாக (அதில் உள்ளவற்றை) பொருள் விளக்கம் செய்ததாகவும் பிற்காலப் பரிசுத்தவான்கள் என்ற சபையார் போதிக்கின்றனர். இருப்பினும், அப்போஸ்தலர்களுக்கு தரப்பட்ட வெளிப்படுத்துதல் நிறைவுற்றது என்றே புதிய ஏற்பாடு போதிக்கிறது (யோவான் 16:13; 2 பேதுரு 1:3; யூதா 3). “பின்னாளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டவை” என்று அழைக்கப்படும் கருத்துக்கள் யாவும் வசனத்துடன் கருத்துக்களைக் கூடுதலாக்கும் குற்றம் உடையவர்களாய் இருக்கின்றன (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:18, 19). ¹⁰J. W. Roberts, *The Revelation to John (The Apocalypse)*, The Living Word Commentary Series (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1974), 119.

¹¹Owen L. Crouch, *Expository Preaching and Teaching: Revelation* (Joplin, Mo.: College Press Publishing Co., 1985), 259. ¹²முன்பே குறிப்பிட்டபடி, “பூமியின் குடிகள்” (அல்லது அதற்குச் சமமான சொற்றொடர்கள்) அவிசுவாசிகளைக் குறிப்பதாயிருக்கையில், “சகல ஜாதிகளுக்கும், கோத்திரத்தாருக்கும், பாஷைக்காரருக்கும், ஜனக்கூட்டத்தாருக்கும்” என்பது “ஒவ்வொருவருக்கும்” என்பதைக் கூறுவதற்கான அளவையியல் வகையைச் சார்ந்ததாக உள்ளது. ¹³எல்லாரும் காணும்படிக்குத் தூதன் வானத்தின் மத்தியிலே புறந்தார், மற்றும் அவர், எல்லாரும் கேட்கும்படி உரத்த குரலில் பேசினார். ¹⁴ஏறக்குறைய இதற்கு ஒப்பான வார்த்தைகள் 10:6ல் தேவனை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன. 14:7ல் தரப்பட்ட வேண்டுகோளானது, லீஸ்திராவில் புறதெய்வ வணக்கத்தாருக்குப் பவுல் கொடுத்த வேண்டுகோளைப் போலவே இருந்தது (நடபடிகள் 14:15). தேவன் உண்டாக்கிய உலகத்தின் மூலமாக உண்மையான தேவனை மக்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பது 14:7ன் மறைமுகமான கருத்தாக உள்ளது (ரோமர் 1:18-21ஐக் காணவும்). ¹⁵“வேளை” என்பது சரியான, ஏற்புடைய வேளை என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்கு அப்போஸ்தலர் யோவானால் கொடுக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது. ¹⁶நான் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட விரும்பவில்லை. தனிநபர்கள், சவிசேஷத்தைப் புறக்கணிப்பதால் மாத்திரம் இழந்துபோகப்படுவதில்லை. விஷயம் அப்படியிருந்தால் நாம் சவிசேஷத்தை ஒருக்காலும் பிரசங்கியாதிருப்பதே நலமாய் இருக்கும்; இவ்விதமாக அவர்கள் அதைப் புறக்கணிப்பதற்கான வாய்ப்பை ஒருக்காலும் பெற்றிருக்கமாட்டார்கள். இயேசு வருவதற்கு முன்பாகவே மனிதகுலம் இழந்துபோகப்பட்டிருந்தது; அதனால்தான் அவர் வந்தார். அதேவேளையில், சவிசேஷத்திற்குப் பதில்செயல் செய்ய வாய்ப்புக்கொண்டிருந்து, அதைப் புறக்கணித்தல் என்பதில் குறிப்பாகத் தனித்தன்மை ஏதோ சில உள்ளது! ¹⁷Thomas F. Torrance, *The Apocalypse Today* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1959), 96. ¹⁸H. L. Ellison, *1 Peter-Revelation*, Scripture Union Bible Study Books Series (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1969), 71. ¹⁹Rubel Shelly, *The Lamb and His Enemies: Understanding the Book of Revelation* (Nashville: 20th

Century Christian Foundation, 1983), 87. ²⁰“விழுந்து” என்பது திரும்பவும் கூறப்படுதலானது, அந்தக்கூற்றிற்கு வலியுறுத்தத்தைக் கூட்டுவதாக உள்ளது; குறிப்பாக, இது முன்கூறப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடக்கும் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. ²¹மகா பாபிலோன் பற்றிய ஒரு கலந்துரையாடலுக்கு, இந்தப் புத்தகத்தின் பிற்பகுதியில் உள்ள “பாபிலோன் உங்களை மோசம்போக்க முயற்சி செய்யும்போது” என்ற பாடத்தில் காணவும். ²²Robert Mounce, *The Book of Revelation*, The New International Commentary on the New Testament Series (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1977), 273. ²³Albert H. Baldinger, *Preaching From Revelation: Timely Messages for Troubled Hearts* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1960), 79. ²⁴KJV வேதாகமம் “நகரம்” என்ற வார்த்தையைக் கூட்டுகிறது. ஆனால் இவ்வசனத்தில் “நகரம்” என்ற வார்த்தை இருப்பதை கையெழுத்துப் பிரதியின் நிரூபணம் ஆதரிப்பதில்லை; ஆனால் 17:18ல் பாபிலோன் என்பது “பூமியின் ராஜாக்கள்மீது ராஜ்யபாரம் பண்ணுகிற மகா நகரமேயாம்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ²⁵ஆங்கிலத்தில் “passion” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது “wrath” (தமிழில் “கோபம்”) என்று அதிகம் பொதுவாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ²⁶ஆங்கிலத்தில் “immorality” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது “வேசித்தனம்” என்பதற்கான வார்த்தையாக உள்ளது. ²⁷யோவானின் நாட்களில் “பாபிலோன்” என்பது முதலாவதாக மற்றும் முக்கியமாக ரோமாபுரி நகரத்தின் அடையாளத்துவமாக இருந்தது என்று நமது படிப்புகளில் நாம் ஏற்கனவே பலமுறை குறிப்பிட்டுள்ளோம் (17:9, 18); ஆனால், நாம் காணப்போகின்றபடி, அது இன்னும் அதிகமானவற்றை அடையாளப்படுத்துகிறது. ²⁸பாபிலோனின் வீழ்ச்சி 18ம் அதிகாரத்தில் விபரமாகத் தரப்பட்டுள்ளது. ²⁹ஏசாயா, பழங்கால பாபிலோனின் வீழ்ச்சியைப் பற்றிப் பேசியபோது இதே செயலைச் செய்தார்; அவர் அந்த நிகழ்ச்சிகள் ஏற்கனவே நடைபெற்றுவிட்டது போல் பேசினார் (ஏசாயா 21:9). பேச்சின் இந்த உருவகம் “prolepsis” (முன்னதாகவே உரைத்தல்) என்று அழைக்கப்படுகிறது. ³⁰John Risse, “Evil Beasts and the Victorious Lamb,” Sermon preached at the Southern Hills church of Christ, Abilene, Texas, 5 May 1991.

³¹“நல்ல செய்தி, மோசமான செய்தி” என்ற ஆய்வுப்பொருள் எனக்குக் கிடைத்தது, ஆனால் நான் ஏற்புடையதாக்கிக் கொண்ட மூன்றாவது கருத்து ஒன்றை இராபர்ட் முல்ஹாலன்ட் என்பவர் கூட்டினார்: “நீங்கள் தேர்ந்துகொள்ளுங்கள்” (M. Robert Mulholland Jr., *Revelation: Holy Living in an Unholy World*, Francis Asbury Press Commentary, gen. ed. M. Robert Mulholland Jr. [Grand Rapids, Mich.: Francis Asbury Press, 1990], 244). ³²9ம் வசனத்தில் (ஆங்கிலத்தில்) “if” என்ற வார்த்தை உள்ளடக்கப் பட்டிருந்தல் ஒரு விருப்பத்தேர்வைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. ³³கோபத்தின் பாதிரத்தில் குடித்தல் என்பது தண்டனையைக் குறிப்பதற்கான பொதுவான வேதாகம உருவகமாக உள்ளது (ஏசாயா 51:17; எரேமியா 25:15; சங்கீதம் 75:8; மத்தேயு 20:22; 26:39 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). ³⁴“கலப்பில்லாமல் வார்க்கப்பட்ட” திராட்ச இரசம் என்ற குறிப்பு, யோவானின் நாட்களில் உணவு மேஜையில் உள்ள திராட்ச இரசத்தில் தண்ணீர் கலப்பதைக் குறித்தது என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். ஒரு பங்கு திராட்ச இரசத்துடன் ஆறுபங்கு தண்ணீர் சேர்த்தல் என்பது பொதுவான கலப்பாக இருந்தது. ³⁵“Brimstone (கந்தகம்) என்பது கந்தகத்தைக்குறிக்கும் ஒரு பழைய ஆங்கிலச் சொல்லாகும், இது இல்லாமல்போகச் செய்யக் கடினமான பொருளாக இருப்பதுடன், அமிலத்தன்மையுடன் கரிப்பூட்டும் புகையுடன் எரியக்கூடியதாகவும் இருந்தது” (Bruce M. Metzger, *Breaking the Code: Understanding the Book of Revelation* [Nashville: Abingdon Press, 1993], 78). கந்தகம்

பற்றிய அதிகமான கருத்துக்களுக்கு, “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 3” என்ற புத்தகத்தில் காணப்படும், “நரகத்தின் முன்சுவை” என்ற பாடத்தில், 9:17, 18க்கான விளக்கங்களைக் காணவும். ³⁶சாதாரணமாக, பிறர் முன்னிலையில் பெறப்படும்போது தண்டனையின் வேதனையானது அதிகரிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. (எடுத்துக்காட்டாக, பிள்ளைகள் மற்றவர்களின் முன்னிலையில் தண்டிக்கப்படுதலை விரும்புவதில்லை.) இயேசுவை மறுதலிப்பவர்கள் தூதர்கள் முன்பாக மறுதலிக்கப்படுவார்கள் என்று அவர் கூறினார் (லூக்கா 12:9; மாற்கு 8:38ஐக் காணவும்). சிலர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளதுபோல், துன்மார்க்கருக்குத் தண்டனை கிடைப்பதில் தூதர்களும் இயேசுவும் இன்பம் அடைவார்கள் என்பதற்கான குறிப்பு எதுவும் இவ்வசனத்தில் இருப்பதில்லை. ³⁷இயேசுவின் முன்னிலையில் தண்டனைத் தரப்படுதல் என்பது, 14:9-11, பாவத்திற்கான நித்திய தண்டனையைக் குறிப்பதில்லை என்று சிலர் வலியுறுத்துகின்றனர், ஏனென்றால் நித்திய தண்டனை என்பது தேவனுடைய பிரசன்னத்திற்குப் புறம்பே தரப்படுவதாயிருக்கும் (2 தெசலோனிகேயர் 1:7-9; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:27; 22:14, 15ஐயும் காணவும்). இது சரியானதாக இருக்கலாம், ஆனால் 14:11 வசனமானது, நிச்சயமாகவே நித்திய தண்டனையைப் போன்றே ஒலிக்கிறது. இது ஒரு தரிசனம் என்பதை மனதில் வைக்கவும். இது நித்திய தண்டனையைக் குறிப்பதில்லை என்றால், இது குறைந்தபட்சம் அவ்வகைப்பட்டதாகவாவது உள்ளது. ³⁸Ray Summers, *Worthy Is the Lamb* (Nashville: Broadman Press, 1951), 181. ³⁹மத்தேயு 25:30; லூக்கா 16:23 ஆகிய வசனங்களையும் காணவும். இயேசுவை யாரோனும் “துணை (கீழான) கிறிஸ்தவர்” என்று பெயரிடத் துணிவார்களா? ⁴⁰இயேசு, தேவனுடைய ஆலயமாகிய (1 கொரிந்தியர் 6:19, 20) உடலை ஊனப்படுத்துதல் பற்றிப் போதிக்கவில்லை. மாறாக அவர், நமது வாழ்வில், இழந்துபோகப்படுவதற்குக் காரணமாயிருக்கும் எதையும் நீக்கிப்போடுதல் பற்றிப் போதித்தார்.

⁴¹This illustration was adapted from David F. Burgess, comp., *Encyclopedia of Sermon Illustrations* (St. Louis, Mo.: Concordia Publishing House, 1988), 99. ⁴²இது 13:10ன் முடிவில் உள்ள சொற்றொடரின் மறு உரையாக மற்றும் சொல்விளக்கமாக உள்ளது. NASB வேதாகமத்தில் ஒரு நேரடியான மொழிபெயர்ப்பு உள்ளது: “Here is the perseverance of the saints.” பல விளக்கவுரையாளர்களும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களும், இந்தக் கூற்றை ஒரு கட்டளையாக்கும்படியான வார்த்தைகளைக் கூட்டுகின்றனர்: “Here is a call for perseverance”; “This is a summons to persevere.” இந்தச் சொற்றொடர் எவ்வகையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டாலும், இது உண்மையுள்ளவர்களுக்கு ஊக்கமுட்டுதல் என்பதையே நோக்கக்கொண்டுள்ளது. இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள “காணுங்கள், கவனியுங்கள் மற்றும் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்ற பாடத்தில் 13:10க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ⁴³இந்த வார்த்தைகள் எழுதப்பட்ட வேளையில், இவ்வார்த்தைகள், பின்வரும் விசேஷித்த மறைகருத்தை கொண்டிருந்து இருக்கலாம்: “பேரரசனின் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு பதிலாக, தேவனுடைய கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் யாரோ, பேரரசின் சொருபத்திற்கு முன்பாக இயேசுவை மறுதலிப்பதற்குப் பதிலாக இயேசுவின் மீதுள்ள விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொள்பவர்கள் யாரோ அவர்கள் ...” ⁴⁴பேசுபவர் யார் என்று அடையாளப்படுத்தப்படவில்லை, ஆனால் தேவனோ அல்லது தேவனுக்காகப் பேசும் ஒருவரோ இங்கு பேசியிருப்பார் என்று நாம் யூகிக்க வேண்டியுள்ளது. ⁴⁵“இதுமுதல்” என்ற சொற்றொடருடன் வசனரீதியான சிரமங்கள் சில தொடர்புகொண்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, இந்தச் சொற்றொடர் இவ்வாக்கியத்தில் மிகச்சரியாக எவ்விடத்தில் வரவேண்டும் மற்றும் இது எதை

மாற்றமடையச் செய்கிறது என்பவை பற்றிச் சில கேள்விகள் உள்ளன. (நவீன மொழிபெயர்ப்புகள் பலவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.) 13ம் வசனத்தின் வாக்குத்தத்தம் ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு முன்பு கர்த்தருக்குள் மரித்திருந்தவர்கள் பாக்கியவாண்களாய் இருக்கமாட்டார்கள் என்று இந்தச் சொற்றொடர் அர்த்தப்படுத்தாதிருக்கலாம். இந்த சொற்றொடர், எதிர்காலத்தில் துன்புறுபவர்கள் கவலைப்படத்தேவையில்லை என்பதற்கான பலத்த உறுதிப்பாடாக மாத்திரம் இருக்கிறது: அவர்கள் பாக்கியவாண்களாய் இருப்பார்கள். ⁴⁶“சிலவற்றை எழுதும்படிக்கும் (1:11, 19; 2:1, 8, 12, 18; 3:1, 7, 14), மற்றும் சிலவற்றை எழுதாதிருக்கும்படிக்கும் (10:4) யோவானுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது. “எழுது” என்ற கட்டளை வருகிற ஒவ்வொரு இடத்திலும், தொடர்ந்து வரவிருந்தவை விசேஷித்த தனிச்சிறப்புக் கொண்டிருந்தன என்று அது சுட்டிக்காண்பிக்கிறது (19:9; 21:5 ஆகிய வசனங்களையும் காணவும்). ⁴⁷KJV வேதாகமத்தில் “their works do follow them” என்று உள்ளது, ஆனால் “with” என்ற முன்னிடைச் சொல் மூல வசனத்தின் பாகமாக உள்ளது. அவர்கள் தேவனுடைய ஊழியத்தில் என்ன செய்துள்ளனர் அல்லது அவர் நிமித்தம் அவர்கள் எவ்வாறு உபத்திரவப்பட்டுள்ளனர் என்பதைத் தேவன் மறுப்பதில்லை என்பதே இவ்விடத்தில் பாடமாக உள்ளது (1 கொரிந்தியர் 15:58ஐக் காணவும்). ஒரு கலசம் தண்ணீர்கூட மறக்கப்படாது (மத்தேயு 10:42)! ⁴⁸இது ஒரு வலிவார்த்த உறுதிப்பாடாக உள்ளது. உலகில் நான் வாழும்பகுதியில் கூறப்படுகிற, “Yes, indeed!” என்ற சொற்றொடர் இந்தக் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. ⁴⁹வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் முதல் பாக்கியத்திற்கு, “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் காணப்படும் “ஆண்டவரே, எதுவரைக்கும்?” என்ற பாடத்தில் 1:3க்கான குறிப்பைக் காணவும். ⁵⁰George Eldon Ladd, *A Commentary on the Revelation of John* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1972), 198. இதே கிரேக்க வார்த்தை 2:2ல் “பிரயாசம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் 2:2க்கான குறிப்புகளைக் காணவும்.

⁵¹Summers, 182. “இளைப்பாறுதல்” என்பது “செயல்படுவதில் இருந்து ஓய்ந்திருத்தல்” என்று அர்த்தப்படுவதில்லை, ஆனால் “புத்துணர்வூட்டப்படுதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. பரலோகத்தில் நாம் இன்னமும் தேவனைச் சேவித்துக்கொண்டிருப்போம். ⁵²D-Day என்பது ஒரு இரகசியமான நாளுக்கான பொதுவான இராணுவச் சொற்றொடராக உள்ளது (“D” என்பது “அறியப்படாத நாளுக்கானதாக” உள்ளது). இந்த நாளில் ஒரு இராணுவ நடவடிக்கை தொடங்கப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. உண்மையான தேதிக்குப் பதில் இந்தக் குறிப்பு வார்த்தையைப் பயன்படுத்தித் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன - எடுத்துக்காட்டாக, “D-plus-3” (தொடக்கத் தாக்குதலுக்கு மூன்று நாட்கள் பின்பு). மிகப்பிரபலமான D-Day என்பது பிரான்ஸ் நாட்டில் நார்மண்டி என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற தாக்குதலாக உள்ளது. சட்டப்படி, இந்த சொற்றொடர் இப்போது அந்த நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடுகிறது. ⁵³Quoted in Burgess, 177.

மறுகண்ணோட்டம் மற்றும் கலந்துரையாடல் ஆகியவற்றிற்கான கேள்விகள்

1. “சுவிசேஷம்” என்ற வார்த்தை எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது? முதல் தூதனின் செய்தியானது எந்தக் கருத்தில், “நற்செய்தியாக” இருந்தது?

2. பாபிலோன் என்ற பழங்கால நகரத்தைப் பற்றி வேதாகமம் போதிப்பது என்ன என்பதைக்குறித்து மறுகண்ணோட்டமிடவும். “மகா பாபிலோனூடன்” தொடர்புபடுத்தப்படும் அந்த மெசப்பொத்தாமியா நகரத்தின் சில குணங்கள் யாவை?
3. (13மற்றும் 14ம் அதிகாரங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபடியாக) வலுசர்ப்பத்தின் மூன்று உடன்வேலையாட்களைப் பற்றியும் அவை ஒவ்வொன்றும் நம்மைத் தேவனுக்கு கீழ்ப்படியாதவாறு இருக்கச் செய்ய எவ்வாறு முயற்சி செய்கின்றன என்பது பற்றியும் கூறவும்.
4. இரண்டாவது தூதன், பாபிலோனின் வீழ்ச்சி நடப்பதற்கு முன்பாகவே, “பாபிலோன் விழுந்தது” என்று கூறியது ஏன்?
5. மிருகத்தை வணங்கியதால் ஏற்பட்ட குறுகியகால விளைவுகள் யாவை? மிருகத்தை வணங்க மறுப்பதால் ஏற்பட்ட குறுகியகால விளைவுகள் யாவை?
6. மிருகத்தை வணங்கியதால் ஏற்பட்ட நீண்டகால விளைவுகள் யாவை? கர்த்தருக்கு உண்மையாக நிலைத்திருப்பதால் ஏற்படும் நீண்டகால விளைவுகள் யாவை?
7. துன்மார்க்கருக்கு வரும் தண்டனையைப்பற்றி வேதாகமம் போதிப்பது என்ன? இதில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சொற்றொடர்கள் பற்றி உங்கள் மறுசெயல் என்ன?
8. “கர்த்தருக்குள்” என்ற சொற்றொடர் எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது? “கர்த்தருக்குள் மரித்தல்” என்பது எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது?
9. “கர்த்தருக்குள் மரிக்கின்றவர்கள்” எவ்வகையில் ஆசீர்வதிக்கப் படுகின்றனர்?
10. 14:13ல் உள்ள “இளைப்பாறுதல்” என்ற வார்த்தை “செயல்பாட்டில் இருந்து ஓய்ந்திருத்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிறதா? பரலோகத்தில் நாம் எந்தக்கருத்தில் “ஓய்ந்திருப்போம்”?
11. கர்த்தருக்குப் புறம்பே மரித்தல் மற்றும் கர்த்தருக்குள் மரித்தல் என்பவை எதை அர்த்தப்படுத்துகின்றன என்று மறுகண்ணோட்டம் இடவும். நீங்கள் செய்ய விரும்புவது என்ன?

வானத்தின் மத்தியில் பறக்கும் தூதன்
(14:6, 8, 9)